

Webcast med LaRouche:
Onsdag den 7. marts kl. 19:00
www.larouchepac.com

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 19 nr. 3

marts 2007

FINANSKRAK OG VOLD I GADEN

Så er det ved at være alvor. Det moderne Kina oplevede sit første lille børskrak i slutningen af februar. Næsten ti procents nedtur på en enkelt dag. Det sendte chokbølger kloden rundt. Helt over til Wall Street, hvor bremseklodserne på aktierutchebanen blev rødglødende. Sådant nogle fik man installeret, da toget røg af skinnerne i oktober 1987. Denne gang holdt de, men der var mange, der nåede at få sved på panden.

Men sagen drejer sig i øvrigt slet ikke om aktier eller børskrak. Det, der står på spil, er langt større. Det er hele det globale finans- og betalingssystem, der risikerer at bryde sammen. Og sker det, kan det få dramatiske konsekvenser for verdensøkonomien og milliarder af menneskers livsvilkår. Vi ved godt, at vi her i Prometheus har advaret om det før. Mange gange endda. Men hvis læserne er trætte af at høre os råbe »ulven kommer« helt alene, så lad os henvise til, at vi nu har fået selskab af prominente publikationer som The Financial Times i London og The New York Times. Også her gør man i disse dage opmærksom på, at finanssystemet alt for længe er blevet misrøgtet af hovedløse investeringer fra grådige banker og spekulationsfonde, der udelukkende har retfærdiggjort deres egen adfærd med en tåbelig henvisning til, at det »da er gået meget godt indtil nu«.

Men nu går det faktisk ikke længere. Finansverdenens private kilde til gratis likviditet, den såkaldte »carry-trade« er tørret ud, takket være markante kursstigninger på både yen og schweizerfranc. Samtidig har den bristede boligboble i USA sendt nogle af de mest prominente investeringshuse på Wall Street i knæ. De var alt for grådige, dengang opturen syntes at vare evigt. Det gjorde den som bekendt ikke, og nu skal regningen betales. Det er der sandsynligvis mange, der ikke kan. Også blandt de helt store spillere i markedet. Det er det, der vil knække det internationale finans- og betalingssystem.

Om ikke ret længe vil regeringerne blive tvunget til at gribe til handling. Et nyt finanssystem skal strikkes sammen. Lyndon LaRouche har længe foreslået at etablere en moderne version af efterkrigstidens Bretton Woods-system. Samtidig skal der gøres op med 68'ernes tåbelig antiteknologiske ideologier, så vi langt om længe kan trække Den tredje Verden ud af bundløs fattigdom.

Men vi skal også være beredte på modstand fra det gamle anglohollandske oligarki, der har sit udkomme fra City of London. Det kunne være en ny krig i Mellemøsten eller en destabilisering af de europæiske regeringer og befolkninger gennem terror og vold. Militante terrorgrupper med ideologiske rødder tilbage til 70'ernes Rote Armé Fraktion i Tyskland og De røde Brigader i Italien er allerede under opbygning. De voldelige fortropper har vi oplevet i Københavns gader.

»SANDHEDENS TIME«

Den **8. februar** samlede *Prometheus'* samarbejdspartner, *Executive Intelligence Review*, en gruppe diplomater i **Washington** til en lukket rundbordsdiskussion om den globale strategiske situation. Og de fik fra start noget at tænke over. I sine indledende bemærkninger, understregede *Executive Intelligence Reviews* grundlægger, den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche**, at den altafgørende globale strategiske krise ikke skal findes i de enkelte brændpunkter rundt om på kloden, som alles opmærksomhed ellers er rettet imod, **Nordkorea**, krigen i **Irak** eller faren for en ny krig mod **Iran**. Den globale strategiske krise har sit udgangspunkt i »globaliseringen«, nærmere bestemt det igangværende forsøg på at genetablere et »verdensimperium«, på bekostning af suveræne nationalstater, som drives af ledende kredse i **London** i samarbejde med deres politiske allierede i Washington, i særdeleshed den nuværende regering under ledelse af **George W. Bush** og vicepræsident **Dick Cheney**.

LaRouche henviste til en serie artikler i det britiske finanstidsskrift *The Economist* den **3.-9. februar**, med overskriften »*Britannia Redux, A Special Report on Britain*«, (»*Britannien i Reduceret Udgave, En specialrapport om England*«). Her blev den igangværende globalisering af verdensøkonomien i meget direkte vendinger hyldet som en moderne genoplivning af det gamle britiske imperium. Afmonteringen af **Storbritanniens** nedslidte industriøkonomi i den sidste halvdel af det **20. århundrede**, som gav landet tilnavnet »**Europas syge Mand**« og gjorde livet meget surt for millioner af britiske familier, fremlægges i dag af *The Economist* som en glimrende »fremsynethed« skabt af landets imperialistiske fortid. Denne »fremsynethed« gør sammen med de seneste årtiers voksende koncentration af den globale finansspekulation i **City of London** Storbritannien særlig veludrustet til klare sig i globaliseringen, mener altså *The Economist*, som påpeger, at »globalisering« også var et mål for det gamle britiske imperium.

Problemet er blot, advarede LaRouche, at dette nye, »globaliserede« imperium har lige så svært ved at forlige sig med eksistensen af selvstændige suveræne nationer, som det gamle britiske imperium havde det i det **18. og 19. århundrede**. »Storbritannien er en stormagt, for hvem der ikke kan etableres et globaliseret system, hvis der stadig findes en stærk magtalliance i **Asien** ved siden af et USA. Det vil sige, hvis **USA, Rusland, Kina og Indien** står fast på et forsvar af princippet om national suverænitet, kan globaliseringen ikke gennemføres. Derfor er den egentlige fjende, eller målet for det, Cheney repræsenterer, og det [premiereminister **Tony Blair**] repræsenterer i London: Rusland, Kina og lige nu Indien. De er de egentlige mål. Ikke Iran, ikke Irak. Ikke **Sydvestasien**. Det sydvestlige Asien, herunder Iran, er lige nu et mål, udelukkende fordi det åbner døren for et direkte angreb på Kina, Rusland, Indien osv.«, sagde LaRouche.

Det **14. februar** blev LaRouches strategiske bemærkninger sat i relief, da udenrigsministrene fra Rusland, Kina og Indien samledes i **New Delhi**. Mødet faldt kun få dage efter Ruslands præsident **Vladimir Putin** satte alle diplomatiske høfligheder til side på den årlige internationale forsvarspolitiske konference i **München** den **10. februar**, og i meget skarpe vendinger kritiserede USA's militære fremfærd rundt om på kloden. Efter mødet i New Delhi understregede de tre

udenrigsministre dog indtrængende, at den voksende alliance mellem Kina, Rusland og Indien ikke skal ses som »anti-amerikansk«. Men de forsikringer gjorde ikke indtryk på *The Times* i London. Under overskriften »*Giganter mødes for at imødegå USA's magt*«, påpegede avisen, at der var tale om tre regeringer, der repræsenterer **40 procent** af verdens befolkning, en femtedel af verdensøkonomien og halvdelen af verdens atomare sprænghoveder. Derfor må man hellere tage den nye alliance alvorligt.

Den **21. februar** bragte to begivenheder så den globale strategiske krise frem til »sandhedens time«, som LaRouche udtrykte det i en pressemeddelelse. Den første var ankomsten af hangarskibet **USS Stennis** og dets ledsagefartøjer til **Oman Bugten** ud for **Hormuzstrædet**, hvor de sluttede sig til en anden amerikansk flådegruppe med hangarskibet **USS Eisenhower** i spidsen. Dermed nåede den amerikanske militære tilstedeværelse i Det sydvestlige Asien op på et niveau, der muliggør et omfattende luftangreb på Iran. Og på baggrund af den amerikanske regerings gentagne beskyldninger om iransk indblanding i krigen i Irak, advarede den afgående øverstkommanderende for USA's **5. Flåde** i **Den persiske Golf**, viceadmiral **Patrick M. Walsh**, på en pressekonference den **19. februar** om, at en mindre hændelse eller provokation kan udløse en åben krig med Iran.

Den anden begivenhed, som kan få afgørende betydning for den globale strategiske situation, var den japanske centralbanks beslutning om at hæve sin udlånsrente med **0,25 procent** til **0,5 procent**. Det lyder ikke af meget, men denne minimale renteforhøjelse kan i sidste ende vise sig at være begyndelsen til enden på hele det internationale finanssystem, som vi kender det i dag.

Siden finanskrisen i **1997-98** og i særdeleshed siden **september 2001** har de store internationale banker og de spekulationsorienterede investeringsfonde, de såkaldte hedgefonde, med stadig større grådighed benyttet sig af en næsten gratis kilde til likvide midler. Ved at låne til **0 procent** i rente i **Japan** (eller til meget lav rente i **Schweiz**) og efterfølgende placere pengene i lande med høj rente, som f.eks. **Brasilien, Mexico, Tyrkiet** eller **Island**, har man gennem renteforskellen kunnet hente kolde kontante til andre former for investeringer, næsten som havde man sin egen seddelpresse. »**Carry-trade**« hedder denne trafik i moderne finanssprog, og den har nu nået en årlig volumen på mellem **500 og 600 mia. dollars**. *Prometheus'* kilder i finansverdenen understreger, at »carry-trade« og især »yen-carry-trade« har været en vigtig kilde til bankernes refinansiering af stort set alle lånetyper kloden over, og dermed en af de væsentligste bidragsydere til de historisk lave renteniveauer. Et stop for »yen-carry-trade« ville sende chokbølger gennem hele det internationale lånemarked, hvor stort set samtlige lånekontrakter efterfølgende måtte revurderes. Og den tanke har de færreste bankfolk lyst til at føre til ende. Samtidig ville en pludselig afbrydelse af »yen-carry-trade« trække tæppet væk under en stor del af spekulationsfondenes derivatkontrakter, og udløse en finanskrisen magen til den, der nær havde væltet finanssystemet i **september 1998**, da sammenbruddet af de russiske statsobligationer sendte den store hegdefond **LTCM** i gulvet.

Derfor stod alle centralbanker og finansseksperter i kø for at forklare offentligheden, at den japanske renteforhøjelse den **21. februar** »absolut ingen virkning« ville få for den

igangværende »carry-trade«. Heller ikke selv om rentestigninger normalt udløser valutakurstigninger. Og kursstigninger er gift for enhver »carry-trade«, for de lånte penge skal jo tilbagebetales i den oprindelige valuta. På mirakuløs vis fortsatte den japanske yen da også sit sædvanlige kursfald. Men *Prometheus'* kilder i finansverdenen advarede om, at det var rent facadespil. Den japanske rentestigning havde skabt stor usikkerhed, og selv det mindste chok et eller andet sted på kloden kunne derfor udløse en lavine. Og den forudsigelse kom til at holde stik.

Den **27. februar** brød helvedet løs. Det kinesiske aktiemarked i **Shanghai** faldt pludseligt med godt **9 procent**. Chokbølgerne bredte sig hurtigt kloden rundt, og på **Wall Street** kunne de bremsemekanismer, der blev indført efter børskrakket i **1987**, ikke stoppe paniksalget. **Dow Jones-indekset** faldt på et tidspunkt med **545 point**. Hurtigt stod finanseksperterne atter i kø for at forsikre offentligheden om, at der ikke var grund til bekymring. Den amerikanske økonomi er »grundlæggende sund«, og en »mindre korrektion« af aktiekurserne er kun noget »godt og naturligt«, sagde man.

Men en artikel i den britiske finansavis *The Financial Times* den **28. februar** afslørede, hvad der virkelig stod på spil: »Økonomiske planlæggere vil holde øje med ethvert tegn på, at uroen spredt sig fra det amerikanske marked for »subprime« (»usikre«) realkreditter via markederne i vækstlandene til andre former for risikoinvesteringer. Afsmittningen kan ske, hvis markederne forbindes gennem fælles investorer (som eksempel hedgefonde) eller gennem fælles finansieringsmekanismer (eksempelvis yen-carry-trade), selv om de ikke har fælles grundlæggende parametre eller økonomiske forbindelser«. Med andre ord: Etableres der en kobling mellem det kriseramte amerikanske boligmarked, »yen-

carry-trade« og højrisikoinvesteringerne rundt om på kloden, kan det gå helt galt. Professor **Raghuram Rajan** fra **Chicago Universitet**, fhv. cheføkonom i **Den internationale Valutafond**, understregede overfor *The Financial Times*, at det ikke nødvendigvis ville skade verdensøkonomien, hvis der i en periode blev holdt igen med alt for vilde investeringer, vel at mærke under forudsætning af, at de investorer, der allerede nu har lidt store tab, er i stand til at betale deres gæld til bankerne og andre institutioner, der bærer finanssystemet. »Hvis institutionerne kommer i vanskeligheder, kan alt ske«, sagde professor Rajan.

Sandheden er, at den amerikanske økonomi slet ikke er »grundlæggende sund«. **Bush-regeringen** har på rekordtid skabt verdens største budgetunderskud, og boblen på det amerikanske boligmarked bristede allerede i **sommeren 2006**. Det har skabt en gigantisk krise i det amerikanske realkreditmarked, der har spredt sig langt ind på Wall Street. Dengang boligmarkedet buldrede derudad, opstod en underskov af kreditinstitutioner, der med udsigt til konstant stigende huspriser, velvilligt udstedte boliglån til huskøbere, der slet ikke havde økonomi til at sidde i et hus. Disse boliglån blev så sendt videre til de store gamle investeringshuse på Wall Street, som f.eks. **Lehman Brothers, Goldman Sachs, Merrill Lynch, Morgan Stanley** m.fl., der videresolgte dem på finansmarkederne som samlede obligationspakker.

Men da boligboblen brast, gik der først ild i underskoven, hvor kreditinstitutionerne krakkede på stribe, fordi husjerne ikke overholdt terminerne. Så kollapsede markedet for lånene på de yderste prioriteter, de såkaldte »subprime« lån, og i et forsøg på at stoppe lavinen overtog investeringshusene simpelthen de nødstedte leverandører af højrisikoboliglån. Hvor dybt Wall Street nu er syltet ind i disse

LAROUCHE I ROM

Den **13. februar** stod **Lyndon LaRouche** som hovedtaler ved en konference i **Cenacolo-salen** i det italienske parlament i **Rom** (se billedet). Konferencen var arrangeret af *Prometheus'* samarbejdspartner, *Executive Intelligence Review*, i fællesskab med **Rifondazione Comunista, PRC**, et af partierne i premierminister **Romano Prodis** koalitionsregering. I sin tale gennemgik LaRouche i detaljer den politiske dagsorden, der ligger på bordet foran den nytiltrådte amerikanske kongres.

Konferencens anden hovedtaler var PRC's medlem af parlamentets budgetudvalg, **Andrea Ricci**, der er økonom af profession og leder af en fraktion indenfor partiet, der åbent støtter en økonomisk politik med rødder tilbage til **Franklin D. Roosevelt**. Ricci åbnede mødet med at bekendtgøre, at han vil tage initiativ til dannelsen af en tværpolitisk parlamentarisk komité, der skal støtte oprettelsen af et nyt **Bretton Woods-finanssystem**. Komitéen skal arbejde videre med det lovforslag til indførelse af et Nyt Bretton Woods, der blev fremlagt i **april 2005** på initiativ af parlamentsmedlem **Mario Lettieri**. Lettieri er i dag viceøkonomiminister, og han deltog i konferencen sammen med **Alfonso Gianna**, viceminister for udvikling, der også var medunderskriver af det oprindelige initiativ.

højrisikolån, er der ingen der ved, og ifølge et interview i *The Financial Times* den **1. marts** med **Richard X. Bove**, analytiker hos **Punk Ziegel & Company**, ved investeringshusene det ikke engang selv! Resultatet er, at kreditvurderingsselskabet **Moody's Investor Service** har nedskrevet obligationspakkerne fra disse gamle investeringshuse til noget nær »affaldsobligationer«. Ifølge *The Financial Times* den **1. marts** er der stigende frygt for, at krisen i højrisiko-realkreditlånene spreder sig til det øvrige realkreditmarked, der med sin volumen på **6.500 mia. dollars** er det suverænt største obligationsmarked i USA.

Heller ikke den amerikanske produktionssektor kan leve op til betegnelsen »grundlæggende sund«. I februar faldt de amerikanske fabrikkers ordrebeholdning på varige forbrugsgoder med hele **8 procent**. Det var anden måned i træk at producenternes ordreboøger blev tyndere. Og ifølge den amerikanske regerings arbejdsmarkedstatistik mister automobilindustrien nu over **10.000 jobs** hver eneste måned. Som helhed skrumper automobilsektoren med **10 procent** om året. Så den amerikanske realøkonomi er for længst begyndt at halte.

Fra fredag den **23. februar** til torsdag den **1. marts** steg den japanske yen med **3,6 procent** overfor den amerikanske dollar. Dermed er der ved at være lukket for det varme vand i bankernes private pengekilde, »yen-carry-trade«. Samtidig voksede krisen på det amerikanske realkreditmarked. »Den store nedsmeltning« kaldte **Paul Krugmann** sin ugentlige økonomiske klumme i *The New York Times* den **27. februar**.

KØBENHAVN I FLAMMER

Politiets rydning af **Ungdomshuset** på **Jagtvej** i **København** den **1. marts** udløste som ventet omfattende uroligheder på **Nørrebro** og i kvarteret omkring **Christiania** på **Christianshavn**. Alt var planlagt og tilrettelagt med flammende bål i gaderne, byger af brosten mod politiet, afbrændte biler og smadrede butiksruder. Siden **december** har et internationalt netværk af voldelige anarkistgrupperinger åbenlyst forberedt de optøjer, der skulle iværksættes, når Ungdomshuset blev ryddet. Via internettet er hundredvis af unge over hele **Europa** blevet instrueret i alle »tekniske detaljer« lige fra opgravning af brosten til den danske retsplejelovs paragraffer om arrestationer under optøjer. Som det fremgår af grupperingernes egne hjemmesider indgår de voldsomme kampe i København som led i »opvarmningen« til det helt store »antikapitalistiske slag«, der skal stå i den tyske østersøby **Heiligendamm** den **6.-8. juni**, når stats- og regeringslederne fra verdens otte største industrilande, **G-8**, mødes.

I København blev over **140** tilrejsende aktivister fra **Tyskland**, **Sverige** og det øvrige Europa arresteret. Også repræsentanter for **Anarchist Black Cross**, **ABC**, aktivisternes internationale »retshjælp« blev sat i forvaring. **ABC** har rødder tilbage til anarkisterne i det gamle **Rusland**, og har i dag søsterorganisationer overalt i Europa og **USA**. **Det amerikanske Forbundspoliti**, **FBI**, betegner **ABC** som en

voldelig revolutionær organisation.

I både **Tyskland** og **Italien** er gamle ledere af **70'ernes** ekstremt voldelige terrororganisationer **Rote Armé Fraktion**, **RAF**, og **De Røde Brigader** ved at blive kørt i stilling som ideologer for de nye »antikapitalistiske« ungdomsbewægelser. Fhv. udenrigsminister **Klaus Kinkel** fra det liberale parti **FDP**, med nære personlige kontakter til de neokonservative kredse i **USA**, er blandt de prominente fortalere for en benådning af **RAF-terroristen Christian Klar**. Fra **1979** til **1982** var Kinkel leder af den tyske efterretningstjeneste, og Christian Klar var med i den anden generation af **RAF-terrorister**, der i **1977** myrdede lederen af den tyske arbejdsgiverorganisation, **Hans-Martin Schleyer**, forbundsstatsanklager **Siegfried Bubak** og direktøren for **Dresdner Bank**, **Jürgen Ponto**. I et indlæg på en konference i **Berlin** den **13. januar** i år, og i en efterfølgende artikel i avisen *Junge Welt* den **15. januar** forsvarede Christian Klar brugen af vold i kampen mod det kapitalistiske samfund. I samme avis lovpriste en anden af **70'ernes** terrorister, **Inge Viett** fra den anarkistiske gruppe »**2. Juni Bevægelsen**«, sine »kolleger« fra **RAF** som forløbere for vore dages anti-globaliseringsprotester.

I **Italien** holdt **Renato Curcio**, medstifter af **De røde Brigader**, tale for **200** aktivister i en besat fabriksbygning i **Bologna** den **1. marts**. På den italienske presses spørgsmål, om han nu tager afstand fra sin voldelige fortid, svarede han: »Jeg har intet at sige, jeg kan ikke se med hvilken ret og arrogance, du stiller mig det spørgsmål«.

WEBCAST MED LAROUCHE

Følg med »live« over internettet, onsdag den **7. marts kl. 19:00**, når **Lyndon LaRouche** taler under overskriften: »*Konsekvenserne af Al Gores falske påstande for international politik*« på **www.larouchepac.com**.

LaRouche har mobiliseret sin internationale ungdomsbewægelse, **LYM**, for at imødegå **Al Gores** manipulerende skræmmekampagne og for at forhindre, at verdens regeringer presses ud i flere irrationelle beslutninger, som eksempelvis **EU's** nye »marked« for **CO2-kvoter**, der med garanti bliver mere til glæde for spekulanter end for klodens miljø. **Al Gore** skal i øvrigt tale på en international konference for handel med **CO2-kvoter** i **Bella Centeret** den **13. marts**.

Overalt i **Europa** og **USA** omdeler **LYM** et flyveblad, hvori **Laurence Hecht**, redaktør af det amerikanske videnskabsmagasin *21st Century Science and Technology*, påviser, at de historiske optegnelser over atmosfærisk **CO2-koncentrationer**, som **FN's Klimapanel**, **IPCC**, lægger til grund for kravet om en reduktion af de menneskeskabte drivhusgasser, faktisk er falske. En undersøgelse, foretaget af professor **Ernst-Georg Beck** fra **Merian-Schule** i **Freiburg**, **Tyskland**, viser, at **IPCC** udlagde og opdigtede **CO2-optegnelserne** fra før **1957** på baggrund af målinger på nyborede iskerner, og ignorerede over **90.000** direkte kemiske opmålinger fra **1857** til **1957** (se flyvebladet oversat til dansk på: **www.schillerinstitut.dk** under »Seneste Nyt«).

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Institutet**, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Konto: 1551-0005648408, Giro: 564-8408, si@schillerinstitut.dk, **www.schillerinstitut.dk**. *Prometheus* er en videreførelse af **Agro-Nyt** (marts 1989 – oktober 2004). Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.

ISSN: 1604-2840 Egettryk